

הפטרת נצבים - הפטרה שביעית דנחמתא

ספר ישעיה, פרק סא

י שׁוֹשׁ אָשִׁישׁ בִּיהוָה תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי כִּי הִלְבִּישְׁנִי בְּגַד־יִשְׁע מְעִיל
צְדָקָה יַעֲטֵנִי כְּחַתּוֹ יִכְתֹּן פָּאֵר וְכִכְלָה תַעֲדָה כְּלִיָּהּ: יא כִּי כְּאֶרֶץ תּוֹצִיא
צִמְחָה וְכִגְנָה זְרוּעֶיהָ תִצְמִיחַ כִּן | אֲדַנִּי יְהוָה יִצְמִיחַ צְדָקָה וְתִהְלֶה נֶגֶד
כָּל־הַגּוֹיִם:

פרק סב

א לִמְעַן צִיּוֹן לֹא אֶחְשָׂה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֶשְׁקוּט עַד־יֵצֵא כְּנֶגְהָ צְדָקָה
וּישׁוּעַתָּה כְּלַפֵּיד יִבְעַר: ב וְרָאוּ גוֹיִם צְדָקָתְךָ וְכָל־מְלָכִים כְּבוֹדְךָ וְקָרָא לְךָ
שֵׁם חֲדָשׁ אֲשֶׁר כִּי יְהוָה יִקְבְּנוּ: ג וְהֵייתָ עֲטֹרַת תְּכָפָרֶת בְּיַד־יְהוָה וְצִנּוֹר
[וְצִנּוֹר] מְלוּכָה בְּכַף־אֱלֹהֶיךָ: ד לֹא־יֵאמֶר לְךָ עוֹד עֲזוּבָה וּלְאֶרֶץ־
לֹא־יֵאמֶר עוֹד שְׁמֵמָה כִּי לְךָ יִקְרָא חֶפְצִי־בָּהּ וּלְאֶרֶץ־בְּעוֹלָה כִּי־חֲפָץ
יְהוָה הָיָה וְאֶרֶץ־תִּבְעַל: ה כִּי־יִבְעַל בַּחֹרֶב תִּתּוּלָה וּבְעָלוֹךָ בְּנִיךָ וּמִשׁוֹשׁ חֹתָן
עַל־כֶּלֶה יִשֵּׁשׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ: ו עַל־חֹמוֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַם הִפְקַדְתִּי שְׁמָרִים
כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלַּיְלָה תִמְיֵד לֹא יִחַשׂוּ הַמְזַכְרִים אֶת־יְהוָה אֶל־דָּמִי לָכֶם:
ז וְאֶל־תִּתְּנוּ דָמִי לוֹ עַד־יִכּוֹלֶן וְעַד־יַשִּׁים אֶת־יְרוּשָׁלַם תִּהְלֶה בְּאֶרֶץ:
ח נִשְׁבַּע יְהוָה בְּיַמִּינוֹ וּבְזַרְעֵ עֵאז אִם־אֶתְּנוּ אֶת־דָּגְלְךָ עוֹד מֵאֲכָל לֶאֱיִבֶיךָ
וְאִם־יִשְׁתּוּ בְנֵי־נֹכַר תִּירוּשָׁךָ אֲשֶׁר יִגְעַת בּוֹ: ט כִּי מֵאֲסָפִיו יֵאכְלֶהוּ וְהִלְלוּ
אֶת־יְהוָה וּמִקְבָצָיו יִשְׁתַּהוּ בְּחִצְרוֹת קִדְשֵׁי: י עֲבְרוּ עֲבְרוּ בְּשַׁעְרֵים פָּנוּ
דְּרֹךְ הָעַם סָלוּ סָלוּ הַמְסַלָּה סִקְלוּ מֵאֲבוֹ הַרְיִמוּ נֶס עַל־הָעַמִּים: יא הִנֵּה
יְהוָה הַשְׁמִיעַ אֶל־קוֹצָה הָאֶרֶץ אִמְרוּ לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֶךָ בָּא הִנֵּה שְׁכָרוֹ

אתו ופעלתו לפניו: יב וקראו להם עם-הקדש גאולי יהוה ולד יקרא
דרושה עיר לא נעזבה:

פרק סג

א מי-זה | בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבשו צעה ברב
כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: ב מדוע אדם ללבשו ובגדי פדרד
בגת: ג פורה | דרכתי לבדי ומעמים אין-איש אתי ואדרכם באפי
וארמסם בחמתי וזו נצחם על-בגדי וכל-מלבושי אגאלתי: ד כי יום נקם
בלבי ושנת גאולי באה: ה ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומד ותושע
לי זרעי וחמתי היא סמכתני: ו ואביס עמים באפי ואשכרם בחמתי
ואוריד לארץ נצחם: ז חסדי יהוה | אזכיר תהלת יהוה פעל כל
אשר-גמלנו יהוה ורב-טוב לבית ישראל אשר-גמלם פרחמיו וכרב
חסדיו: ח ויאמר אד-עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע:
ט בכל-צרתם | לא [לן] צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא
גאלם וינטלם וינשאם כל-ימי עולם: